

ARBORELE NOSTRU GENEALOGIC, AȘA CUM NU L-AM VĂZUT NICIODATĂ

Genealogia cunoaște în prezent un avânt fără precedent...

A sosit timpul să înțelegem care sunt aspectele ascunse ale romanului familial al fiecăruia dintre noi.

Arborele nostru genealogic ne creează un destin?

Ne influențează el comportamentul sentimental, alegerea activității, starea de sănătate și mijloacele financiare? Evenimentele vieții noastre sunt oare programate în timp, fără ca noi să conștientizăm acest lucru?

Poate că citirea cărții de față vă va conduce spre o astfel de concluzie, oferindu-vă, totodată, soluții pentru transformarea rădăcinilor familiale într-o veritabilă sursă de prosperitate și de evoluție personală.

De la formarea diverselor cupluri din cadrul arborelui genealogic personal și până la originea propriei zămisli, trecând prin secretele de familie, meseriile practicate și situațiile financiare, toate temele esențiale pentru analizarea romanului familial sunt dezvoltate aici pe larg și ilustrate cu numeroase exemple provenite din cazuri concrete, întâlnite pe parcursul mai multor ani de practică a psihogenealogiei. În mod cert, sistemul fundamental cel mai puternic căruia un individ îi poate aparține este acela al familiei sale. Această primă carte ce asociază psihologia

și genealogia este orientată spre prosperitate. Într-adevăr, problemele de creștere și de evoluție, fie că sunt materiale, afective sau intelectuale, își au rădăcina în arborele genealogic creat cu două, trei, patru generații înaintea noastră. De ce?

Contrar unei idei foarte răspândite, de cele mai multe ori, piramida genealogică nu se află într-o stare de echilibru, ci de dezechilibru.

Numeroșii arbori genealogici pe care am avut ocazia să-i studiez în detaliu mi-au permis să remarc că acest sistem are doar o coerență aparentă. Descoperim în el strategii ascunse, precum reutilizarea unor prenume ale strămoșilor, repetarea inconștientă a unor date de naștere, coincidențe în privința concepției și a decesului, telescoparea generațiilor, lupta pentru loc între frați și surori, diferența de vârstă între soți, transmiterea unui nume de familie care nu corespunde părintelui real.

Mergând mai în profunzime, există două tipuri de evenimente majore care pun în pericol prosperitatea. Primul este crearea unor filiații care rămân ascunse, în oricare dintre generațiile precedente. În mod conștient sau inconștient, un bărbat poate deveni tatăl unuia sau al mai multor copii, într-o relație de cuplu liberă sau extraconjugală, și o femeie poate să rămână însărcinată și să-și abandoneze copilul sau chiar să-l încredințeze unui membru al familiei sale. În consecință, familia noastră poate include mai multe persoane decât credem, iar oamenii pe care îi întâlnim pe parcursul existenței noastre pot avea legături de sânge cu noi, fără a ne sta în putință identificarea clară a acestui fapt.

Sau, invers, poate că familia noastră are mai puțini membri decât credeam. Vreau să mă refer la incest, pentru că incestul

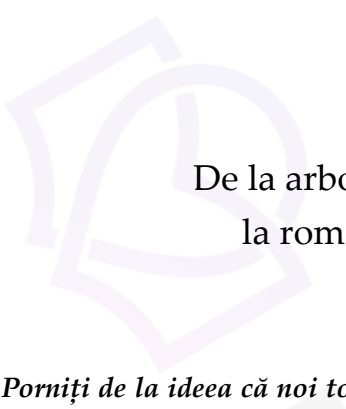
implică un cumul de roluri familiale. Să ne imaginăm un bărbat care are relații sexuale cu fiica lui. Dacă aceasta rămâne însărcinată, tatăl și bunicul copilului sunt una și aceeași persoană. Incestul, indiferent dacă are loc între persoane cu legături de sânge directe sau indirecte (prin alianță), are drept consecință majoră un dezechilibru fundamental în piramida genealogică.

Cele două tipuri de evenimente menționate mai sus, aparent opuse, adică filiația ascunsă și incestul, au o influență directă asupra capacității de a crește și de a prospera de o manieră sănătoasă. Dacă sunt prezente în istoria familiei noastre, aceste două situații implică faptul că suntem, în același timp, mai mult și mai puțin decât credeam.

Coexistența unui lucru și a contrariului său, și anume a existenței simultane a unui minus și a unui plus, pare să anuleze, într-o primă fază, capacitățile de evoluție în numeroase domenii, menținând un paradox final.

Conștientizarea acestui paradox original reprezintă totuși condiția necesară pentru a evolua, la fel și capacitatea de a depăși acest model și de a intra într-un nou echilibru genealogic.

Paris, 2000

De la arborele genealogic la romanul familial

Porniți de la ideea că noi toți deținem o comoară în rădăcinile noastre și că de noi depinde să o descoperim pentru a trăi mai bine...

Da, așa este. Cred că fiecare dintre noi are o comoară în rădăcinile lui. Această comoară este constituită din toate experiențele pozitive pe care arborele nostru genealogic ar vrea să ni le poată transmite, astfel încât să evoluăm în plan sentimental, financiar, corporal, intelectual și creativ.

Comoara despre care vorbiți este materială?

Nu numai. Totuși, scopul cărții de față este acela de a ne regăsi prosperitatea materială. Aceasta este consecința naturală a unui echilibru genealogic. Vă voi invita să pătrundeți în profunzimile romanului dumneavoastră familial. Un roman așa cum poate nu vi l-ați imaginat până acum.

Există o comoară și în genealogia oamenilor săraci?

Bineînțeles. Să reținem că sărăcia este o programare familială și că familiile sărace reprezintă ramuri neîubite. Trebuie să ne întoarcem în timp de-a lungul generațiilor precedente pentru a înțelege când anume un copil a fost preferat față de un altul, în ce moment această preferință a avut drept consecință o reușită

pentru unii și un eșec sau mai multe eșecuri pentru alții. În adevăratul sens al cuvântului, strămoșii interzic prosperitatea unora dintre descendenții lor.

Ce familie ați putea cita drept exemplu? O familie celebră care, prin ea însăși, ar reprezenta un simbol al reușitei și al prosperității?

Vă propun să analizăm, în câteva rânduri, o dinastie binecunoscută, aceea a familiei Rothschild.

Care au fost începuturile acestei dinastii?

Dinastia a început în ghetoul evreiesc din Frankfurt. Fondatorul ei, Meyer Amschel Rothschild s-a născut în 1744. Tatăl lui, Amschel Moses, era un negustor modest, care făcea comerț cu mătăsuri. Numele i se trage de la prăvălia lui, denumită *Zum Roten Schild*, adică „La ecusonul roșu“. Meyer, la început curier, învață foarte de tânăr să cunoască rețeaua comercianților din cartier. La vârsta de 18 ani, el se asociază cu frații lui și devine un expert în numismatică. La vremea aceea, tranzacțiile monetare le erau interzise creștinilor și familia Rothschild a început cu adevărat să prospere atunci când s-a pus în slujba prinților germani. În 1769, Meyer obține titlul de agent de curte și se căsătorește cu Guttle Schnapper, ea însăși fiica unui agent de curte.

Acest cuplu fondator a avut, cred, numeroși copii?

Da, zece au supraviețuit, cinci băieți și cinci fete. Să spunem, de la bun început, că esențiali în acest roman familial sunt acei cinci băieți. Fiicele, prin căsătorie, își pierd numele de familie și simbolul acesteia. Un mănunchi de cinci săgeți, flancat de un vultur și de un leu, se referă la cei cinci frați. Aceștia vor fi trimiși în principalele capitale economice ale Europei. Doar fiul cel mare, Amschel, rămâne la Frankfurt. Al doilea, Salomon, pleacă

și se stabilește la Viena, al treilea, Nathan, la Londra, Carl, al patrulea, se instalează la Napoli și Jacob, mezinul, părăsește orașul Frankfurt și se mută la Paris. Cei cinci frați au participat foarte de timpuriu la activitățile tatălui lor și au efectuat numeroase călătorii.

Cum s-a constituit averea lor?

În principal, pornind de la activități comerciale, financiare, bancare, pe baza unor schimburi de produse textile sau materii prime de origine colonială și pe circulația unor valori mobiliare și monetare. Toate acestea datorită unui excelent și rapid schimb de informații, pentru că familia deține încă de la începuturi o rețea de informatori eficienți răspândiți de-a lungul Europei. Clienții lor sunt finanțiști și industriași, nu persoane particulare.

Pe ce se bazează, după părerea dumneavoastră, reușita acestei familii?

Pe capacitatea de a transforma un destin potrivit în oportunitate, o slăbiciune în forță. În acest caz precis, pe capacitatea de a transforma persecuția feroce împotriva evreilor din perioada aceea într-o voință indestructibilă de a se îmbogăți și de a deveni indispensabil alături de cei influenți. Această reușită se bazează, de asemenea, pe o puternică solidaritate familială, care reprezintă o caracteristică a multor familii prospere. O solidaritate și un simț al familiei manifestate inclusiv prin adăugarea prenumelui tatălui la acelea ale fiilor (Nathan Mayer, Carl Mayer...). În planul afacerilor, contactele prevedeau sancțiuni împotriva oricărui asociat care ar fi îndrăznit să recurgă la tribunal pentru reglarea unui conflict.

Această solidaritate le permite celor cinci frați, încă de la început și în ciuda distanțelor geografice dintre ei, să transfere capitaluri în cea mai mare siguranță și să dezvolte rețele comerci-

ale și bancare în toată Europa. Cinci frați, cinci capitale și o singură societate; fiecare dintre frați este legat, din punct de vedere financiar, de afacerile celorlalți patru. După moartea lor, membrii familiei beneficiază de moștenirea lăsată de ei.

Prin ce anume se deosebește comportamentul familiilor care nu reușesc să prospere de acela al membrilor dinastiei Rothschild?

Famiiliile respective stabilesc preferințe în rândul fraților și al surorilor, între aceștia instalându-se astfel o competiție. Unii vor reuși, purtând cu ei o culpabilitate inconștientă, iar ceilalți vor fi neglijăți.

În aceste familii, unul reușește în detrimentul altuia și există o luptă pentru locul dominant. În astfel de situații, se instalează de regulă o lipsă pe plan afectiv, sentimental, financiar, o sărăcie intelectuală și un blocaj în privința informațiilor utile descendenților.

Într-un fel, toate competențele afective, materiale, intelectuale dispar și familia, atunci când este nevrotică, are tendința de a le transmite, în schimb, unor persoane străine de genealogie. Am cunoscut, recent, o persoană ai cărei părinți erau învățători. Se ocupaseră foarte bine de elevii lor, dar nu și de propriul copil. Practic, ei nu au transmis nimic fiicei lor, sub pretextul unei mari oboseli resimțite la finalul zilelor de muncă. Iată cum încep aceste strategii inconștiente care îi plasează pe descendenți într-o stare de eșec. E o formă de abandon, un abandon mascat.

Această reușită legendară a familiei Rothschild de-a lungul mai multor generații are și o latură mai obscură?

În primul rând, în cazul lor, sexul masculin este cel privilegiat, femeile contând mai puțin. Și, mai mult decât individul în sine, fundamental este numele de familie. Latura mai obscură constă în aspectul incestuos al acestei dinastii. Pentru consolida-

rea prosperității și păstrarea averii, au fost favorizate, încă de la început, căsătoriile consangvine. Unul dintre fiii fondatorului, Jacob, se căsătorește, în 1824, cu fiica fratelui său Salomon, întemeietorul ramurii vieneze. Așadar, Bettina, soția lui, îi este, în același timp, și nepoată.

Ce anume provoacă astfel de căsătorii în interiorul aceleiași familii?

Acest tip de căsătorii provoacă ceea ce numim, în psihogenealogie, o „fuziune a generațiilor”. Piramida genealogică se dezchilibrează prin această telescopare a generațiilor. Fiul lui Salomon se căsătorește cu fiica lui Nathan, Charlotte, verișoara lui primară. Dintre cei șapte copii ai lui Nathan, două fiice se mărită cu veri primari și doi fii, cu verișoare primare. La a treia generație, dintre cei 19 nepoți ai fondatorului dinastiei, 14 se căsătoresc în sânul familiei Rothschild. Acestei fuziuni a generațiilor i se adaugă și faptul că, adeseori, descendenții primesc aceleași prenume, astfel încât arborele genealogic se clădește mai mult ca o repetare. Destinele nu sunt individuale, chiar și în privința morții existând asemănări uimitoare. De exemplu, trei dintre fiii fondatorului mor exact în același an, în 1855. Ulterior, începând de la cea de-a cincea generație, când structura familială este deja bine așezată, endogamiei familiale îi ia locul o endogamie de clasă.

Ce este o endogamie de clasă?

După ce s-au căsătorit între ei, membrii familiei Rothschild încep acum să se alieze cu aristocrația. O nepoată a lui Nathan se mărită, în 1877, cu Lord Battersea, un membru al înaltei aristocrații engleze. Marguerite, nepoata lui Carl, se căsătorește cu ducele de Gramont, și sora ei, Berthe, cu Prințul de Wagram. Să precizăm că frații Rothschild au fost înnobilați în 1817 de către

Metternich, cancelar al Austriei. Aceste înnobilări permit adăugarea unei particule înaintea numelui. În 1822, ei sunt admiși în aristocrația ereditară, cu titlul de baron.

Să înțelegem că, în această familie, legăturile incestuoase sunt cele care permit îmbogățirea și păstrarea averii de-a lungul timpului?

Da. În cazul lor, fiecare este supus grupului familial și dimensiunile individuale sunt inexistente. Fiecare membru al familiei, bărbat sau femeie, este legat de grup prin consolidarea legăturilor de sânge și, de asemenea, prin legături financiare, comerciale, matrimoniale, imobiliare și religioase. Alianțele încheiate în interiorul familiei îi permit fiecăruia să se simtă acasă în diverse castele și proprietăți deținute de familia Rothschild în Europa. Nici măcar habitatul nu este unul privat.

Să ne imaginăm o situație inversă, în care o familie îl abandonează definitiv pe unul dintre descendenții ei, acesta fiind plasat, de exemplu, într-o familie adoptivă. Ce se întâmplă într-un astfel de caz?

O persoană abandonată poate deveni bogată. Există numeroși copii adoptați care au reușit în viață într-un mod incredibil. Ei reușesc pentru că știu de la bun început că au fost abandonați, la fel cum, în cazul familiei Rothschild, faptul că membrii dinastiei își aparțin unii altora este un lucru clar, cunoscut de toți. Fuziunea și abandonul sunt cele două aspecte ale incestului. Și, până acum, incestul este cel care, prin evidența lui, ghidează reușita familiilor. Incestul se manifestă în majoritatea familiilor în care este prezent, dar de o manieră ascunsă, acesta fiind motivul pentru care reușitele în aceste cazuri sunt mai modeste, chiar imposibile.